

Emile Antoine Joseph Marie Ignace Andreoli OFM is geboren op 22 juni 1909 in Den Haag. Hij was de zoon van Josephus Maria Johannes Franciscus Andreoli en Anna Gerarda Francina Maria Beccari. Ze waren afkomstig uit een gegoede Waalse familie. Hij was Franciscaner Minderbroeder en zijn kloosternaam was Cantius.

Hij had als middelbare scholier niet een kleinseminarie bezocht, maar was leerling geweest van het Jezuïetencollege te Katwijk. Hij legde de nadruk op een goede intellectuele ontwikkeling én op sport. Andreoli werd prefect op het Sint Franciscuscollege, gevestigd aan de Beukelsdijk in Rotterdam. Deze school was als Rooms-katholieke H.B.S. gestart in 1919. De patroonsnaam "Franciscus" (van Assisi) dateert van 1935, toen de Minderbroeders-Franciscanen het beheer over de in nood verkerende school overnamen. Prefect was de functie naast die van de rector of directeur met als verantwoordelijkheid de directe zorg en toezicht op de leerlingen. Hij was de kleurige vogel, de fantast en improvisator, de troubadour en soms de vechtjas.

In 1938 kwam drs. Piet Hoonhout als leraar voor klassieke talen bij hem op school. Hij stichtte een verkennergroep en trad zelf op als hopman.

Tijdens de oorlog werd het schoolgebouw gevorderd door de Duitse bezetters. Met Hoonhout was Pater Andreoli tijdens de oorlog actief in het verzet. Hij organiseerde zomerkampen en zette zo Scouting illegaal door. Ondervoede leerlingen werden tijdens de vakanties bij boeren geplaatst. Gouda, Woerden e.o. hadden parochies met franciscanen als pastoor en kapelaans. Hij organiseerde een luchtverkennergroep, toneelwedstrijden, stimuleerde voetbal, schermen, tennis, volleybal. De voetbalclub heette "Aeolus". Hij deed aan veel sporten mee en blies trombone in het schoolorkest.

Hoonhout leidde in de oorlog de voorzieningen in geld en voedselbonnen voor onderduikers en andere slachtoffers van de Duitse bezetting. Het echtpaar had zelf acht kinderen, een joodse vondeling werd erbij opgenomen.

Oudere leerlingen moesten onderduiken om de Arbeitseinsatz te ontlopen. Ook collega geschiedenisleraar Dr. Cuypers dook onder, onder meer omdat hij medewerkte aan het illegale blad Trouw. Ze werden via Andreoli van bonnen en voedsel voorzien. Ook hier kwam het landelijke katholieke netwerk van pastoors, paters en leken van pas. Hij werkte onder andere samen met Pater Apeldoorn.

Na de bevrijding maakten de Duitsers in het schoolgebouw plaats voor Canadese bevrijders. De lessen werden daarom deels gegeven in de St. Luciaweekschool. De Scoutinggroep van de school kreeg de naam van Schout-bij-nacht Karel Doorman, de bevelvoerder in de dramatische slag in de Javazee.

In 1951 werd pater Andreoli naar Nederlands Nieuw Guinea uitgezonden door zijn provinciaal overste 'om een HBS in Biak op poten te zetten'. Nederlands Nieuw Guinea is na de soevereiniteitsoverdracht aan Indonesië in 1949 een overzees gebiedsdeel van Nederland tot 1962. Na een jaar belandde hij al bij de Koninklijke marine in Nieuw-Guinea. In plaats van studenten werden het de mariniers. Hij raakte met ziel en zaligheid aan hen verknocht. Ondertussen maakte hij officieren wegwijs in het oerwoud tijdens patrouilles en tegelijk wist hij handig gebruik te maken van de marine transportmiddelen om zijn collega-paters op de missieposten van het hoogstnoodzakelijke te voorzien.

Scouting werd in Nieuw Guinea geïntroduceerd door onderwijzers, missionarissen en zendelingen uit Nederland die voor hun werk naar Nieuw Guinea waren gekomen. De beweging is in 1950 opgericht met slechts een paar groepen een paar dozijn voornamelijk Nederlandse jongens, maar groeide snel tot bijna honderd groepen. In 1962 waren er ongeveer 3000 leden waarvan zowat 500 meisjes. Eén van de oprichters was oubaas Herscheidt, andere namen van leiders die hun energie en vrije tijd gaven zijn de oubazen Steffens, Dröse, Cramm en hopman van Herwaarden.

In januari 1954 besluit de Nationale Padvinders Raad dat de katholieke verkenners op Nieuw Guinea als zelfstandig district rechtstreeks onder het Nationaal Hoofdkwartier te brengen. Ir. Dirk Tarenskeen wordt benoemd als districtscommissaris en pater Emile Andreoli OFM als districtsaalmoezenier. In juni 1956 is er op Nieuw Guinea een diocees van de Katholieke Jeugd Bond met drie groepen: Hollandia (St. Paulusgroep); Fak Fak (St. Franciscusgroep) en Merauke (Pater Vertentengroep). Iedere groep heeft een troep en een horde. Merauke bovendien een senioren en juniorentroep.

In 1959 werd een Gouden Jacobsstaf uitgereikt aan Ruddy Cramm en een zilveren aan Dirk Tarenskeen. In 1960 wordt het 10 jarig bestaan gevierd o.l.v. Districtscommissaris Oubaas Paulus. Leonard Herscheidt, F.J. Palenewen, F.J. Siahaya, J.M. Sorentou en R.C. Paulus ontvingen een Gouden Jacobsstaf voor hun inzet voor de beweging. De gouverneur van Nederlands Nieuw Guinea, Pieter Plateel, zelf oud scout, werd beschermheer van de Nieuw Guinea scouts.

Pater Emile Andreoli keerde in 1961 langs vele omwegen terug naar Nederland. Dat betekende het einde van zijn (te) korte, doch heftig dienstverband bij de Koninklijke marine. In 1962 moest Nederland onder grote internationale druk afstand doen van Nieuw Guinea. De scouts werden ondergebracht in de Indonesische organisatie.

Hij overleed in 2003. Hij ligt begraven op de Begraafplaats van de Paters Franciscanen Katwijk aan den Rijn.

Meer informatie

[Emile Antoine Joseph Marie Ignace Andreoli \(1909-\) » Stamboom Den Elzen - Bollenstreek » Genealogie Online](#)

[Emile Antoine Joseph Marie Ignace Andreoli : genealogie per Frank WITSCHGE \(witschge\) - Geneanet](#)

[Ons gastenboek met de uitgebreidere reacties \(engelfriet.net\)](#)

[Dominicaans Nederland Nic Apeldoorn, 'Victor' \(1908-1982\) \(dominicanen.nl\)](#)

[Enkele aspecten van de scouting op Nederlands Nieuw-Guinea 1950-1962 - Nationaal Scouting Museum](#)

[Artwork \(dgv.nl\)](#)

[16116345.pdf \(core.ac.uk\)](#)

[Katwijk aan den Rijn - Begraafplaats van de Paters Francisca \(online-begraafplaatsen.nl\)](#)

[Foto's Emile Andreoli OFM - Hollandia en Achterland 1951-1958 | Flickr](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.